

Terreinbeheerders en roofvogels

Mari de Bijl

Ik ben al een aantal jaren lid van WRN. Gewoon als geïnteresseerde in (roof)vogels. Het is me al vaker opgevallen dat terreinbeheerders af en toe een flinke veeg uit de pan krijgen. Als beheerder bij Brabants Landschap in zuidoostelijk Noord-Brabant komt een deel van de veeg ook mij dus toe. Mijn dank daarvoor. Het zal me in ieder geval wakker houden en alert.

Maar het is ook wel heel gemakkelijk om alleen maar vanuit het blikveld van de roofvogelliefhebber naar natuur(ontwikkeling) te kijken. Er spelen ook belangen voor andere diersoorten of zelfs plantensoorten. Soorten die het moeilijk hebben door verdroging of vermesting. Of door versnippering waar we in Nederland overal mee te maken hebben. Belangen lopen niet altijd parallel, want bos is wel de plaats waar de meeste roofvogels in tot broeden komen. En soms wordt er bos gekapt om de heide te versterken.

Wat ik jammer vind is de oproep in Takkeling nummer 3 van jaargang 21 om terreinbeheerders die niet goed opgelet hebben maar meteen aan te geven bij een regionaal milieuteam (Vrouw Justitia aan het woord, door Hanneke Sevink). Als er werkelijk sprake is van desinteresse of opzettelijke overtredingen, dan is er geen keus. Bewuste roofvogelvervolgning moet altijd worden aangepakt. Als ik echter kijk naar de praktijk van alle dag, dan is enige nuancering, ook vanuit het oogpunt van de WRN, op zijn plaats.

De praktijk van alledag. Ik ga als beheerder een bos blessen, omdat ik inzet op een meer gemengd bos. Ik bevoordeel eik en beuk, ten koste van lariks en douglas, en maak ergens een gat om verjonging te krijgen. Natuurlijk is de houtopbrengst een economische factor. Maar niet leidend! Dat is de natuur. Een deel van het bosperceel dun ik stevig en een ander deel laat ik met rust. De delen waar een roofvogelhorst zit zijn bij uitstek geschikt om niets te doen. Buiten het feit dat het tegenwoordig een verplichting is, hebben wij altijd al een afstand aangehouden tot een horst van zeker anderhalve maal de boomhoogte. Dan kan zo'n nest nooit vernield worden.

Havikshorsten zijn door hun omvang goed herkenbaar. Die zie je niet over het hoofd (denk je). Een buizerdnest valt ook nog wel te zien. Lastiger wordt het bij het nest van een sperwer of een boomvalk. Je kunt, al ben je nog zo roofvogelminded, niet tien keer rond een boom lopen of er zelfs inklimmen om te kijken of er ergens bovenin die dichte kruin een (oud) nest zit. Vergis je niet, de huidige boswachters en natuurbeheerders zitten vaker achter de computer dan in het bos. Nee, dat is niet goed maar wel de praktijk. Die weten lang niet alle horsten te zitten. Hier ligt een mooie taak voor de vrijwilligers van het WRN. Als die er zijn in dat gebied.

Wat wij nastreven is goede contacten met de plaatselijke inventariseerders. Dat loopt goed. Wij zijn nog dit jaar op de hoogte gebracht van een boom, mét horst, die door een van ons abusievelijk was gemerkt als te verwijderen boom. Heel groot nest, door iedereen te zien en toch geblest. Dom, blind, noem het zoals je wilt, maar het was wel gewoon een foutje dat bij het rooien van de boom tot verlies van eieren of jongen had kunnen leiden. Geen opzet in het spel, wij houden van onze bosbewoners. We zijn gelukkig door de plaatselijke WRN-ers op een nette manier op de hoogte gebracht en hebben de markering verwijderd, evenals die van enkele bomen in de buurt. ‘Hoe konden we dit nou over het hoofd zien?’

We krijgen vanaf nu elk jaar een kaartje met de nesten, dat we meenemen als we in het gebied gaan dunnen. En we vragen de roofvogelaars om voor de aanvang van de werkzaamheden nog even een rondje te maken zodat we zeker geen boom over het hoofd zien.

Ik denk dat dit de juiste manier is om in het veld met elkaar om te gaan. Als ik kan kiezen tussen wantrouwen of samenwerken kies ik voor het laatste.

Adres: cieleenmari@outlook.com

Houtsnip op bosbodem, een soort die in najaar en winter veel wordt gepakt door een scala van roofvogels, maar vooral door Haviken, Berkenheuvel, 8 maart 2013 (Rob Bijlsma). *Woodcock captured and plucked by Goshawk, Berkenheuvel, 8 March 2013.*